

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év január hó 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. év február hó 7. napján kihirdetett KB.II.55/2011/8. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességzegés büntettének (Btk. 348. § (1) és (2) bekezdés) **minősíti**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. február 7. napján kihirdetett KB.II.55/2011/8. számú ítéletével a vádlottat a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt 180 napi tétel, napi tételenként 2.500 Ft pénzbüntetésre ítélte, rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.536/2012/1. számú átiratában az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta. Álláspontja szerint az ítélet tényállása a személyi rész körében kiegészítésre szorul, amelyet követően az ítéletet már felülbírálatra alkalmasnak találta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg a vád tárgyává tett cselekménnyel összefüggésben, azonban tévedett a bűncselekmény minősítésekor, mivel az helyesen szolgálatban kötelességzegés büntettének minősül. A vádlott ugyanis az államhatáron teljesített szolgálatot, kötelességzegése folytán a jelentős hátrány bekövetkezésének veszélye fennállt, ezért a katonai bűncselekmény büntetti alakzatát valósította meg, egyúttal a folytatólagosság törvényi feltételei is fennállnak. Figyelemmel arra, hogy az ügyész súlyosítás érdekében fellebbezést nem jelentett be, a törvénysértően alkalmazott pénzbüntetés súlyosítására nem látott lehetőséget. Nem értett egyet a pénzbüntetés enyhítésével, annak részletekben történő megfizetésének engedélyezését azonban indokoltnak tartotta. Mindezek alapján a vádlott cselekménye eltérő minősítését, egyebekben pedig az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartotta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, de nem értett egyet az ügyészség eltérő minősítésre irányuló indítványával. Kifejtette, hogy a vádlott részben ellátta a feladatait, a jelentős hátrány veszélye nem állt fenn, figyelemmel arra, hogy a vámhatóság is végzett ellenőrzést és ha jogtalan belépési kísérletet tártak volna fel, azt azonnal jelezték volna a határrendészeti szerveknek. Tévesnek tartotta azt az ügyészi álláspontot, hogy a schengeni határon elkövetett kötelességszegések csak büntettként értékelhetők. Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy a vádlott elismerte a terhére rótt bűncselekményt, megbánó magatartást tanúsított, azt olyan élethelyzetben követte el, amikor egy súlyos betegség következményeivel kellett szembenéznie. Katonai jellemzése jó, és nem lehet figyelmen kívül hagyni az időközben bekövetkezett időmúlást sem. Mindezekre figyelemmel elsődlegesen próbára bocsátás alkalmazására tett indítványt, amely alkalmas a büntetési célok elérésére. Amennyiben a másodfokú bíróság erre nem látna lehetőséget, a kiszabott pénzbüntetés enyhítésére tett indítványt, mivel az lényegesen meghaladja az egy havi fizetését.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság korábban tárgyalás mellőzésével hozott határozatot a vádlottal szemben, aki tárgyalás tartására tett indítványt. Az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor a tárgyalás mellőzésével hozott végzést hatályon kívül helyezte a Be.549.§ (3) bekezdése alapján, majd ezt követően folytatta le a bizonyítási eljárást.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat egyéb tekintetben is betartotta, tárgyalásán a releváns bizonyítékokat számba vette, a vádlott beismerő vallomását összevetette a rendelkezésre álló tanúvallomásokból és okirati bizonyítékokkal, amelyek a vádban írt tényállást alátámasztották. A másodfokú bíróság azonban egyetértett az ügyészség tényállás kiegészítésére tett indítványával, mivel az elsőfokú bíróság elmulasztotta a személyi rész körében rögzíteni, hogy a vádlott hol és milyen beosztásban teljesít szolgálatot. Ezért a rendelkezésre álló nyomozati iratok alapján a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel azzal egészíti ki a tényállást: „A vádlott a Határrendészeti Kirendeltségén határrendészként teljesít szolgálatot.” A kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésén írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság az által megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, azonban tévedett cselekménye minősítésekor, ezért az ügyészség indítványa a vádlott cselekményének eltérő minősítésére alapos.

Az irányadó tényállásból megállapítható, hogy a vádlott a határátkelőhelyen, tehát a schengeni határ belépő oldalán teljesített szolgálatot. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azokat a szabályokat, amelyeket szolgálata során megszegett. A

vádolt szabályszegéseivel összefüggésben reálisan merült fel annak lehetősége, hogy beutazási feltétellel nem rendelkező személy jusson be az Európai Unió területére. A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú katonai tanács jogi minősítéssel kapcsolatban kifejtett álláspontját, és megállapította, hogy a vádlott cselekménye a szolgálat rendeltetését megghiúsította és tényállásban írt magatartása ezzel együtt a szolgálatra jelentős hátrány veszélyével is járt. Az irányadó tényállás szerint ugyanazon szolgálta során többször szegte meg a szolgálatára vonatkozó kötelmeit, ezért cselekménye az irányadó bírói gyakorlatra figyelemmel folytatólagosan elkövettként minősül. Az első fokú ítélet 3. oldal 4. bekezdésében kifejtett jogi álláspont téves.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlott cselekményét a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés büntettének minősítette.

A kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla nem találta alaposnak.

A vádlott terhére megállapított bűncselekmény 5 évi büntetési tétellel fenyegetett, ezért nincs törvényi lehetőség vele szemben próbára bocsátás alkalmazására. A Btk.87.§ (2) bekezdés e/ pontja alapján kiszabott pénzbüntetés arányos a terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, a napiétel összege a törvényi minimumban került meghatározásra. Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság sem próbára bocsátás, sem pedig enyhébb pénzbüntetés kiszabására nem látott lehetőséget.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az elsőfokú katonai tanács a tárgyaláson hozott ítélete rendelkező részében pénzbüntetés kiszabását rendelte, amely téves, figyelemmel arra, hogy az csak a tárgyalás mellőzésével hozott végzés esetén lehetséges, helyesen az „ítéli” kifejezést kellett volna használnia.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1), (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. év január hó 16. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. ddtbk. sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezds. sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezds. sk. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. január 16.
. Ruzsás Róbert hb. ddtbk. sk.
a tanács elnöke
A kiadmány hiteléül:
Tóth Mihályné
tisztviselő